

Fremsat den 2. oktober 2019 af boligministeren (Kaare Dybvad Bek)

Forslag

til

Lov om ændring af byggeloven¹⁾

(Bemyndigelse til fastsættelse af regler om ladestandere samt bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer)

§ 1

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1178 af 23. september 2016, som ændret ved lov nr. 734 af 8. juni 2018, § 35 i lov nr. 1711 af 27. december 2018 og § 3 i lov nr. 368 af 9. april 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 C indsættes:

»§ 4 D Boligministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med nybyggeri samt ved bestående bygninger, jf. stk. 2, skal etableres ladestandere til elektriske køretøjer og foretages forberedelse til etablering af sådanne ladestandere.

Stk. 2. Reglerne fastsat efter stk. 1 kan alene omfatte:

- 1) Bestående bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, med mindst 20 parkeringspladser.
- 2) Ombygninger af bygninger med mindst 10 parkeringspladser.
- 3) Nybyggeri med mindst 10 parkeringspladser.

§ 4 E Boligministeren kan fastsætte regler om, at der i bestående bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, skal etableres bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer til styring af de tekniske systemer i bygningen, såfremt etableringen er omkostningseffektiv.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L156, side 75-91.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Formålet med ændringen af byggeloven er at implementere en revision af bygningsdirektivet i dansk lovgivning, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Med ændringen af byggeloven indføres der hjemmel til, at boligministeren kan fastsætte regler om etablering af ladestander til elektriske køretøjer og forberedelse til etablering af ladestander i forbindelse med byggeri samt nærmere regler om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer.

1.1. Nærmere om det reviderede bygningsdirektiv

Revisionen af bygningsdirektivet indeholder krav om, at der i tilknytning til visse større bygningstyper skal etableres ladestander til elektriske køretøjer og ske forberedelse til etablering af ladestander til elektriske køretøjer. Disse krav skal gælde for nyopførte bygninger, men også ved større ombygninger af eksisterende bygninger. Desuden skal der indføres krav om etablering af et minimum af ladestander ved eksisterende bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, med mindst 20 parkeringspladser. Ladestanderne skal placeres på grunden eller i nærheden af grunden og skal have en tilknytning til den pågældende bygning.

Kravet om etablering af ladestander og forberedelse til ladestander i forbindelse med nybyggeri og ved bygninger, der ombygges, skal i henhold til direktivet gælde fra 10. marts 2020. Kravet til installation af ladestander i forbindelse med eksisterende bygninger skal i henhold til direktivet være implementeret i dansk ret 10. marts 2020 og skal være fysisk gennemført senest 1. januar 2025.

Bygningsdirektivet indeholder derudover krav om, at medlemsstaterne skal indføre krav til installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i alle større bygninger, som ikke er beboelsesbygninger, herunder også i eksisterende bygninger. Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer er automatiske styringssystemer af de tekniske systemer i en bygning, der kan bidrage til at nedbringe energiforbruget i bygningen. De tekniske systemer i bygningen er eksempelvis varme-, køle- og ventilationsanlæg.

Kravet om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i nybyggeri skal i henhold til direktivet gælde fra den 10. marts 2020. Kravet til installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i forbindelse med eksisterende byggeri skal være implementeret i dansk ret den 10.

marts 2020 og være fysisk gennemført ved udgangen af 2025.

Som led i implementeringen af bygningsdirektivets krav forventes det, at der efter vedtagelse af den foreslåede ændring af byggeloven vil blive udstedt en ny bekendtgørelse om ladestander. Det forventes ligeledes, at kravet om bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer vil blive udmøntet i bekendtgørelse nr. 1615 af 13. december 2017 om bygningsreglement 2018 med senere ændringer (bygningsreglementet). De to bekendtgørelser vil indeholde de konkrete bestemmelser om henholdsvis etablering af ladestander og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer.

I lyset af vedvarende energikilders øgede andel af elproduktionen udleder elektriske køretøjer færre CO₂-emissioner. Luftkvaliteten vil desuden blive forbedret, da der ikke udledes partikler fra bilerne. Elektriske køretøjer er et vigtigt element i overgangen til ren energi baseret på alternative brændstoffer, vedvarende energikilder og innovative forvaltningsløsninger vedrørende energifleksibilitet. I den forbindelse kan byggelovgivningen anvendes ved at indføre målrettede krav, der understøtter etableringen af opladningsinfrastruktur i forbindelse med beboelsesejendomme og erhvervsbygningers parkeringsanlæg.

For så vidt angår bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer fremhæver EU-Kommissionen, at installationen af disse systemer vil medføre betydelige energibesparelser. Derudover vil systemerne forbedre den automatiske styring af indeklimaet, hvilket vil have en positiv betydning for brugerne af den konkrete bygning.

Installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer og den medfølgende overvågning af systemet og dets drift er et omkostningseffektivt system, der kan medføre betydelige energibesparelser for både forbrugere og virksomheder. Installation af et sådant automatiseret system er ifølge EU-kommissionen et omkostningseffektivt alternativ til andre typer af systemeftersyn i større erhvervsbygninger, som muliggør en tilbagebetalingsperiode på under tre år, da systemet sikrer, at man som bruger kan reagere og agere på uhenigtsmæssig drift af de tekniske anlæg. På den måde kan den elektroniske overvågning af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemet sikre energibesparelser over tid.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ladestander – krav om etablering og forberedelse til etablering

2.1.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke hjemmel i byggeloven til, at der kan fastsættes regler om etablering af og forberedelse for ladestandere til elektriske køretøjer.

Revisionen af bygningsdirektivet betyder, at der i dansk ret som minimum skal indføres følgende krav:

- I en ny beboelsesbygning med mindst 10 parkeringspladser skal der forberedes for ladestandere på alle parkeringspladser.
- Ved en større ombygning af en eksisterende beboelsesbygning med mindst 10 parkeringspladser, skal der forberedes til ladestandere på alle parkeringspladser.
- I en ny bygning, der ikke er til beboelse, med mindst 10 parkeringspladser skal der installeres mindst 1 ladestander og forberedes for ladestandere på mindst hver femte parkeringsplads.
- Ved en større ombygning af en eksisterende bygning, der ikke er til beboelse, med mindst 10 parkeringspladser, skal der installeres mindst 1 ladestander og forberedes for ladestandere på mindst hver femte parkeringsplads.
- I eksisterende bygninger, der ikke er til beboelse, med mindst 20 parkeringspladser skal der stilles krav om etablering af et minimum af ladestandere, der fortolkes til 1 ladestander.

Lov nr. 1537 af 19. december 2017 om infrastruktur for alternative drivmidler giver mulighed for at stille krav til offentligt tilgængelige ladestandere. De to lovgivninger supplerer derfor hinanden.

2.1.2. Transport- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udgangspunktet i byggeloven er, at den alene finder anvendelse på eksisterende bebyggelse, når de enkelte bestemmelser indeholder udtrykkelig hjemmel herfor. Det er derfor Transport- og Boligministeriets vurdering, at det for at kunne implementere bygningsdirektivets krav om opsætning af ladestandere til elektriske køretøjer i forbindelse med nybyggeri samt eksisterende bygninger er nødvendigt at ændre byggelovgivningen. I første række ved, at boligministeren i byggeloven bemyndiges til at udstede en bekendtgørelse, der implementerer direktivet. Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelse giver alene mulighed for minimumsimplementering af bygningsdirektivets krav.

Kravet om opsætning af ladestandere til elektriske køretøjer i nybyggeri samt forberedelse hertil skal i henhold til bygningsdirektivet gælde fra den 10. marts 2020. Kravet til installation af ladestandere i forbindelse med eksisterende bygninger skal ligeledes være implementeret i Danmark den 10. marts 2020 og være gennemført fysisk senest 1. januar 2025.

Udmøntningen af de foreslåede hjemmelsbestemmelser og den følgende implementering forventes således at ske efterfølgende ved udstedelse af bekendtgørelser indeholdende de tekniske og konkrete krav om selve installationen af lade-

standere og forberedelsen herfor. Disse bekendtgørelser forventes at træde i kraft i overensstemmelse med ovenstående krav i direktivet.

Bekendtgørelserne forventes at indeholde bestemmelser om, at der i tilknytning til visse bygningstyper skal etableres ladestandere til elektriske køretøjer og ske forberedelse til etablering af ladestandere til elektriske køretøjer. Konkret hvilke bygningstyper, der omfattes af kravet, vil blive præciseret ved udmøntning i bekendtgørelse.

De bygninger, der har det antal parkeringspladser, at de omfattes af kravet, vil f.eks. kunne være beboelsesbygninger, kontorbygninger, hospitaler, virksomheder eller uddannelsesinstitutioner. Kravene skal gælde for nyopførte bygninger og ved større ombygninger af eksisterende bygninger. Desuden vil bekendtgørelserne indeholde krav om etablering af 1 ladestander ved eksisterende bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, med mindst 20 parkeringspladser. Ladestanderne skal placeres på grunden eller i nærheden af grunden og skal have en tilknytning til den pågældende bygning.

2.2 Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

2.2.1 Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke hjemmel i byggeloven til, at der kan fastsættes regler om bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i forbindelse med eksisterende bygninger. Det er allerede i medfør af byggelovgivningen muligt at fastsætte regler om bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i nybyggeri, hvorfor den foreslåede bestemmelse alene vedrører bestemmelser herom i eksisterende byggeri.

2.2.2. Transport- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udgangspunktet i byggeloven er, at den alene finder anvendelse på eksisterende bebyggelse, når de enkelte bestemmelser indeholder udtrykkelig hjemmel herfor. Det er derfor Transport- og Boligministeriets vurdering, at for at kunne implementere bygningsdirektivet, er det nødvendigt at ændre byggelovgivningen. Implementeringen sker ved, at boligministeren i byggeloven bemyndiges til at fastsætte regler om bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer med henblik på at fastsætte bestemmelser herom i bygningsreglementet. Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelse giver alene mulighed for minimumsimplementering af bygningsdirektivets krav.

Kravet om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i nybyggeri skal i henhold til direktivet gælde fra 10. marts 2020. Kravet til installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i eksisterende bygninger skal ligeledes være implementeret i Danmark den 10. marts 2020 og være fysisk gennemført i de omfattede bygninger i 2025.

Udmøntningen af de foreslåede hjemmelsbestemmelser og følgende implementering forventes således at ske efterføl-

gende ved ændring af bygningsreglementet med bestemmelser om de tekniske og konkrete krav om selve installationen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft i overensstemmelse med ovenstående krav i direktivet.

Bekendtgørelsen forventes at indeholde bestemmelser med krav om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i alle større bygninger, som ikke er beboelsesbygninger, herunder også i eksisterende bygninger, såfremt etableringen er omkostningseffektiv. De omfattede bygninger vil typisk være bygninger på over 5.000 m². Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer er automatiske styringssystemer af de tekniske systemer i en bygning, der kan bidrage til at nedbringe energiforbruget i bygningen. De tekniske systemer i bygningen er eksempelvis varme-, køle- og ventilationsanlæg.

3. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

En minimumsimplementering af bygningsdirektivets krav vil ved udmøntning i efterfølgende bekendtgørelser medføre økonomiske omkostninger for ejere af de bygningstyper, der omfattes af kravene. Statens Byggeforskningsinstitut (SBI) vurderer i en foreløbig rapport, at kravene om etablering af og forberedelse for ladestandere betyder, at der frem mod 2025 vil skulle opsættes omkring 22.000 ladestandere ved de omfattede byggerier. Ca. 1.000 af de ladestandere vil skulle etableres ved nye bygninger og 21.000 ved eksisterende bygninger. Dertil skal der forberedes for etablering af ladestandere ved bygninger, der omfattes af kravene. Det er vurderet, at der skal forberedes for etablering af ladestandere på omkring 26.000 parkeringspladser frem mod år 2025.

SBI's foreløbige vurdering anfører, at de samlede økonomiske omkostninger for både det offentlige og det private frem til 2025 for kravene om ladestandere vil være på ca. 475 mio. kr. Etableringsomkostningerne ved nybyggeri er foreløbigt vurderet til ca. 55 mio.kr., mens etableringsomkostningerne ved eksisterende byggeri, som fysisk skal være gennemført inden 1. januar 2025, foreløbigt er vurderet til ca. 420 mio. kr. Disse foreløbige tal er forbundet med en vis usikkerhed, da der er foretaget en række antagelser i analysearbejdet. I vurderingen er der ikke taget højde for udviklingen i den generelle etablering af ladestandere, der forventes at ske som følge af en stigning i antallet af elbiler i brug på det danske marked, hvorfor en del bygninger forventeligt vil installere mindst én ladestander, uanset om der er krav herom.

Der er begrænset viden om fordelingen af de økonomiske omkostninger for henholdsvis de offentligt ejede bygninger og de privat ejede bygninger. På baggrund af bygningsmassen vurderes det, at ca. 15-25 pct. af udgifterne til etablering af ladestandere vil være udgifter for offentlige myndigheder. Det vil derfor efter en foreløbig vurdering dreje sig om ca. 70-120 mio. kr. i alt frem til 2025. Heraf vurderes etableringsomkostninger ved nybyggeri til 10-15 mio. kr. og ved

eksisterende byggeri til 60-105 mio. kr. Da analysen er lavet på baggrund af bygningsmassen som helhed, og der derfor ikke er foretaget vurderinger på de enkelte bygninger, er tallene behæftet med en vis usikkerhed.

For så vidt angår kravet om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer vil der i forbindelse med udmøntningen af kravene blive foretaget en vurdering af de økonomiske konsekvenser. Det skal dog hertil bemærkes, at det totaløkonomisk vurderes omkostningseffektivt at etablere bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer for den type bygninger, der omfattes af kravet i bygningsdirektivet, da det er vurderet, at kravet allerede opfyldes i langt de fleste større nybyggerier. For eksisterende bygninger kan kravet om etablering af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer fraviges, hvis det ikke er omkostningseffektivt i den konkrete bygning. Det vil være omkostningseffektivt, såfremt totalomkostningerne bliver mindre ved at vælge bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer frem for ikke at vælge det.

På den baggrund forventes kravet om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer ikke at medføre øgede omkostninger.

Forslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

På nuværende tidspunkt er der begrænset viden om fordelingen af de økonomiske omkostninger for henholdsvis de offentligt ejede bygninger og de privat ejede bygninger, herunder bygninger til erhvervmæssig brug. På baggrund af en analyse af bygningsmassen er det vurderet, at ca. 75-85 pct. af udgifterne til etablering af ladestandere vil være udgifter til privat ejede bygninger. Det vil derfor dreje sig om ca. 355-405 mio. kr. i alt frem til 2025. Etableringsomkostningerne ved nybyggeri er vurderet til ca. 40-45 mio. kr., mens omkostningerne til etablering af ladestandere ved eksisterende bygninger er vurderet til ca. 315-360 mio. kr. frem til 1. januar 2025. Skønnet beror på Danmarks Statistiks opgørelse, der omfatter ejerskab af privatpersoner, private andelsboligforeninger, forskellige typer af erhvervmæssige selskaber m.v. Da analysen er lavet på baggrund af bygningsmassen som helhed og der derfor ikke er vurderet på de enkelte bygninger, er tallene behæftet med en vis usikkerhed.

For så vidt angår kravet om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer vil der i forbindelse med udmøntningen af kravene blive foretaget en vurdering af de økonomiske konsekvenser. Det skal dog hertil bemærkes, at det totaløkonomisk vurderes omkostningseffektivt at etablere bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer for den type bygninger, der omfattes af kravet i bygningsdirektivet, da det er vurderet, at kravet allerede opfyldes i langt de fleste større nybyggerier. For eksisterende bygninger kan kravet om etablering af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

mer fraviges, hvis det ikke er rentabelt i den konkrete bygning. Rentabilitet i bygningsreglementet betyder, at det skal sikres, at totalomkostninger bliver mindre ved at vælge bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer. På den baggrund forventes kravet om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer ikke at medføre øgede omkostninger.

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Den foreslåede indførelse af hjemmel til at fastsætte regler om etablering af ladestandere vurderes at medføre afledte positive miljø- og klimamæssige konsekvenser, da krav om etablering af ladestandere forventes at gøre det nemmere og mere tilgængeligt at kunne oplade elektriske køretøjer samtidig med, at den forøgede tilgængelighed af disse ladestandere kan skabe større incitament til at anskaffe og anvende elektriske køretøjer. Dette vil samlet set kunne føre til en lavere udledning af CO₂ og mindske partikelforureningen. Derudover vil etableringen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer nedbringe bygningers energiforbrug.

7. Forholdet til EU-retten

Den foreslåede indførelse af hjemmel til at indføre krav om etablering af- og forberedelse til etablering af ladestandere til elektriske køretøjer samt bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer har til formål at implementere direktiv 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

Implementeringen gennemføres ved at indsætte en bemyndigelse i byggeloven til, at boligministeren kan fastsætte regler om krav om ladestandere til elektriske køretøjer samt bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer. De konkrete regler vil efterfølgende skulle skrives ind i de relevante bekendtgørelser på området, hvorfor den endelige implementering sker i forbindelse med udstedelse af de pågældende bekendtgørelser.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. juli 2019 til den 23. august 2019 været sendt i offentlig høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Arkitektvirksomheder, DI Byg, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsbyggefonden, Teknik Installatørernes Organisation, Aalborg Universitet, Bygherreforeningen, Danske Kloakmestre, Miljøstyrelsen, SKAT, Advokatrådet, Advokatsamfundet,

Akademisk Arkitektforening, Altinex Oil Denmark A/S, Andelsboligforeningernes Fælles Repræsentation, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejdsgiverne, Astma-Allergi Danmark, BAT-Kartellet, Bips-Byggeri, Informationsteknologi, Produktivitet og Samarbejde, Boligselskabernes Landsforening, BOSAM – Boligforeningernes Sammenslutning i Danmark, Brancheforeningen Danske Byggecentre, Brancheforeningen for Bygningsfagkyndige og Energikon-sulenter, Brancheforeningen for Storkøkkenudstyr (BFS), Byggefagernes Kooperative Landssammenslutning, Byggeriets Evaluerings Center, Byggeskadefonden, Byggeskadefonden vedr. Bygningsfornyelse, Byggesocietet, Bygningsfredningsforeningen (BYFO), Center for Indeklima og Sundhed i Boliger, Dabyfo – Forum for Danske Bygningsmyndigheder, DANAK, Dancert – Teknologisk Institut, Danmark Tekniske Universitet, Institut for Byggeri og Anlæg, Danmarks Lejerforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Brand- og Sikringsteknisk Institut, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, Dansk Forening for Automatforplejning (DAFA), Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Solvarme Forening, Dansk Standard, Dansk Varme Service, DVS, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Beredskaber, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Udlejere, DANVA, Debra - Energi-branchen, Den Danske Landinspektørforening, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, Det Økologiske Råd, DI Digital, DI Energibranchen, DI Fødevarer, DI Handel, DI Videnrådgiverne, DONG Energy, E. On Denmark A/S, Ejendomsforeningen Danmark, Energi- og Olieforum, Energiforum Danmark, Energiservice A/S, Energitjenesten, Erhvervslejerne Landsorganisation, ETA Danmark A/S, Eurofins, FABA, FEHA, Finans Danmark, Forbrugerrådet TÆNK, Forbundet Arkitekter og Designere, Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark (3F), FORCE Technology, Foreningen af Danske Kraftvarmemærker, Foreningen af Slutbrugere af Energi, Forsikring og Pension, FSR Danske Revisorer, Glasindustrien, God Adgang, Grundfos, HE-sekretariatet, HMN Naturgas, Hofor, Horesta, Hovedstadens Beredskab, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen Danmark, Konstruktørforeningen, KTC – Kommunalteknisk Chefforening, Københavns Erhvervsakademi, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bygning og Landskabskultur, Lejernes Landsorganisation, LO, Maskinmestrenes Foreningen, Molio – Byggeriets Videncenter, NGF Nature Energy, Parcelhusejerne Landsforening, Plan Energi, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Realdania, Rørforeningen, SBS Byfornysesselskabet, Seges, Sikkerheds-Branchen, Skorstensfejerlauget, Statens Byggeforskningsinstitut, Statikeranerkendelsesudvalget Stålcenrum, SYD Energi, Syddansk Universitet, Teknologisk Institut, Træin-formation, Uafhængige Bygningsfagkyndige og Energikon-sulenter, Varmepumpefabrikantforeningen, VELTEK, Vindmølleindustrien, Vinduesindustrien, Aarhus Universitet, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Miljø- og Fødevareklagenævnet

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ca. 70-120 mio. kr. frem til 2025
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ca. 355-405 mio. kr. frem til 2025 for privat ejede bygninger.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ja, afledte positive effekter som følge af udbredelse af ladeinfrastruktur for elbiler samt som følge af nedbringelse af bygningers energiforbrug.	Ingen
Forholdet til EU-retten		
[Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering]/[Går videre end minimumskrav i EU-regulering] (sæt X)	JA	NEJ X

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Ladestandere til elektriske køretøjer bliver på nuværende tidspunkt ikke reguleret i byggeloven.

Den foreslåede § 4 D, stk. 1, giver boligministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at der i forbindelse med nybyggeri samt ved bestående bygninger, som oplystes i den foreslåede bestemmelses stk. 2, skal etableres ladestandere til elektriske køretøjer og foretages forberedelse til etablering af sådanne ladestandere.

Ved nybyggeri forstås en bygning, der opføres på ny, mens der ved en bestående bygning forstås en eksisterende bygning. Kravet for nybyggeri er gældende ved ansøgningstidspunktet for byggetilladelse.

Ved ladestandere forstås en teknisk installation, der kan oplade elektriske køretøjer. Revisionen af bygningsdirektivet henviser til de tekniske krav i Europaparlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer, som kræver, at ladestanderne forsynes med stikkontakter eller Type 2-stikforbindelser til køretøjer som beskrevet i standarden EN 62196-2.

For en redegørelse for de tekniske specifikationer for ladestandere kan henvises til definitionerne i bekendtgørelse nr.

57 af 25. januar 2018 om krav til tekniske specifikationer m.v. for offentligt tilgængelig infrastruktur for alternative drivmidler og motorkøretøjsmanualer, som ændret ved bekendtgørelse nr. 473 af 8. maj 2018.

Ved elektriske køretøjer forstås køretøjer, hvis drivmiddel er elektricitet. Det vil typisk være elektriske biler eller andre lignende køretøjer med batteri eller plug-in-hybridbiler, der både har batteri, elmotor og benzinmotor.

I den foreslåede § 4 D, stk. 2, fastsættes det, hvilke bygninger der er omfattet af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i stk. 1. Bemyndigelsen til at fastsætte krav om etablering af disse ladestandere gælder for bestående bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, med mindst 20 parkeringspladser samt for ombygninger af eksisterende bygninger og for nybyggeri med mindst 10 parkeringspladser.

Ved udmøntning i bekendtgørelse forventes det, at der stilles krav om, at der i en ny beboelsesbygning med mindst 10 parkeringspladser skal forberedes for etablering af ladestandere på alle parkeringspladser. Ved en større ombygning af en eksisterende beboelsesbygning med mindst 10 parkeringspladser skal der forberedes til ladestandere på alle parkeringspladser. I en ny bygning, der ikke er til beboelse, med mindst 10 parkeringspladser vil der være krav om, at der skal der installeres mindst 1 ladestander og forberedes for ladestandere på mindst hver femte parkeringsplads. Ved en større ombygning af en eksisterende bygning, der ikke er til beboelse, med mindst 10 parkeringspladser skal der installeres mindst 1 ladestander og forberedes for ladestandere på

mindst hver femte parkeringsplads. I eksisterende bygninger, der ikke er til beboelse, med mindst 20 parkeringspladser, skal der stilles krav om etablering af et minimum af ladestander.

Nybyggeri og ombygning af bygninger med blandet anvendelse vil være omfattet af kravene, hvis bygningerne som helhed har mindst 10 parkeringspladser.

Eksisterende bygninger med blandet anvendelse vil alene være omfattet af kravene, såfremt der er mindst 20 parkeringspladser tilknyttet den del af bygningen, der ikke er til beboelse.

Bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, omfatter alle andre typer af bygninger. Det kan f.eks. være kontorbygninger, hospitaler, virksomheder eller uddannelsesinstitutioner mv.

Beboelsesbygninger kan som udgangspunkt være alle typer af bygninger, der anvendes til beboelse, når der i tilknytning til bygningen er det antal parkeringspladser, der udløser kravet. I forbindelse med forberedelse til etablering af ladestander til elektriske køretøjer vil beboelsesbygninger i praksis være etageboliger.

Ombygning omfatter såvel væsentlige ombygninger, som i henhold til byggelovgivningen kræver en byggetilladelse samt ombygninger eller etablering af parkeringsarealer.

Konkret hvilke bygningstyper, der omfattes af kravet, vil blive præciseret ved udmøntning i bekendtgørelse.

Ved parkeringsplads skal der forstås et areal der er beregnet til eller hovedsageligt anvendes til parkering af biler. En parkeringsplads kan f.eks. være placeret på terræn eller inde i en bygning. En parkeringsplads kan være asfalteret, brolagt eller have andre overflader, ligesom parkeringspladsen kan være markeret.

Den foreslåede § 4 E, giver boligministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at der i bestående bygninger skal etableres bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer til styring af de tekniske systemer i bygningen, såfremt det er omkostningseffektivt.

Ved en bestående bygning forstås en eksisterende bygning. De tekniske systemer i bygningen er eksempelvis varme-, køle- og ventilationsanlæg.

Bemyndigelsen til at fastsætte krav om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer omfatter eksisterende bygninger, der ikke er beboelsesbygninger. De bygninger, der her er tale om, er større bygninger. Det kan f.eks. være kontorbygninger, hospitaler, museer, storcentre og andre større bygninger, der ikke anvendes til beboelse. Kravet i bygningsdirektivet er begrænset til bygninger med varme- og ventilationsanlæg med en samlet nominel nytteeffekt på over 290 kW, hvilket typisk vil være bygninger på over 5.000 m².

Kravet om etablering af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer gælder alene, når etableringen er omkostningseffektiv. Det betyder, at etableringen af det konkrete bygningsautomatiserings- og kontrolsystem skal være teknisk og økonomisk mulig og føre til lavere totalomkostninger for bygningen, end hvis man ikke havde etableret bygningsautomatiserings- og kontrolsystemet. Hvis dette ikke er tilfældet, er man undtaget fra kravet.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da byggeloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 34.

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/844 af 30. maj 2018
om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU
om energieffektivitet
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og ⁽³⁾
ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen er fast besluttet på at udvikle et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og dekarboniseret energisystem. Energiunionen og den klima- og energipolitiske ramme for 2030 fastsætter ambitiøse forpligtelser for Unionen til at reducere drivhusgasemissionerne yderligere med mindst 40 % senest i 2030 sammenlignet med 1990, øge andelen af vedvarende energi i energiforbruget, gennemføre energibesparelser i overensstemmelse med Unionens ambitionsniveau og forbedre Europas energisikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed.

(2) For at nå disse målsætninger kombinerer revisionen af Unionens lovgivning om energieffektivitet i 2016 en revurdering af Unionens energieffektivitetsmål for 2030 som ønsket af Det Europæiske Råd i dets konklusioner i 2014, en revision af de centrale bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁵⁾ og en styrkelse af finansieringsrammen, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), hvilket i sidste ende vil forbedre de finansielle vilkår for investeringer i energieffektivitet på markedet.

(3) I henhold til direktiv 2010/31/EU skulle Kommissionen senest den 1. januar 2017 foretage en gennemgang i lyset af de erfaringer og fremskridt, der er gjort under det nævnte direktivs anvendelse, og om nødvendigt fremsætte forslag.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 48.

⁽²⁾ EUT C 342 af 12.10.2017, s. 119.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13)

(4) For at forberede denne gennemgang tog Kommissionen en række skridt for at indsamle dokumentation for, hvordan direktiv 2010/31/EU var blevet gennemført i medlemsstaterne, med fokus på, hvad der fungerede, og hvad der kunne forbedres.

(5) Resultatet af gennemgangen og af Kommissionens konsekvensanalyse viste, at en række ændringer er nødvendige for at styrke de gældende bestemmelser i direktiv 2010/31/EU og for at forenkle visse aspekter.

(6) Unionen har forpligtet sig til at udvikle et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og dekarboniseret energisystem senest i 2050. For at opfylde dette mål har medlemsstaterne og investorerne brug for foranstaltninger, der sigter mod at nå det langsigtede mål for drivhusgasemissioner og som dekarboniserer bygningsmassen, der tegner sig for ca. 36 % af alle CO₂-emissioner i Unionen, senest i 2050. Medlemsstaterne bør tilstræbe en omkostningseffektiv balance mellem dekarbonisering af energiforsyningen og reduktion af det endelige energiforbrug. Med henblik herpå har medlemsstater og investorer brug for en klar vision, der kan være rettesnor for deres politikker og investeringsbeslutninger, hvilket omfatter vejledende nationale delmål og energieffektivitetstiltag med henblik på at nå de kortsigtede (2030), mellemfristede (2040) og langsigtede (2050) mål. I lyset af sådanne målsætninger og med tanke på Unionens overordnede ambitioner med hensyn til energieffektivitet er det vigtigt, at medlemsstaterne angiver de forventede resultater af deres langsigtede renoveringsstrategier og overvåger udviklingen ved at fastsætte indenlandske indikatorer for fremskridt under hensyntagen til nationale forhold og udvikling.

(7) Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer, som fulgte den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP 21), sætter skub i Unionens indsats for at dekarbonisere bygningsmassen. I betragtning af at opvarmning og afkøling tegner sig for næsten 50 % af Unionens endelige energiforbrug, hvoraf 80 % forbruges i bygninger, er opfyldelsen af Unionens energi- og klimamål forbundet med Unionens indsats for at renovere sin bygningsmasse gennem prioritering af energieffektivitet og anvendelse af princippet om

»energieffektivitet først« samt overvejelser om at benytte vedvarende energikilder.

(8) Bestemmelserne om langsigtede renoveringsstrategier i direktiv 2012/27/EU bør overflyttes til direktiv

2010/31/EU, hvor de passer bedre i sammenhængen. Medlemsstaterne bør kunne anvende deres langsigtede renoveringsstrategier til at imødegå brandsikkerhed og risici i forbindelse kraftig seismisk aktivitet, der påvirker energieffektive renoveringer og bygningers levetid.

(9) For at opnå en yderst energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse og for at sikre at de langsigtede renoveringsstrategier leverer de nødvendige fremskridt hen mod omdannelsen af eksisterende bygninger til næsten ener gineutrale bygninger, navnlig gennem en stigning i gennemgribende renoveringer, bør medlemsstaterne etablere klare retningslinjer, skitsere målbare, målrettede tiltag såvel som fremme lige adgang til finansiering, herunder til de mindst energieffektive segmenter af den nationale bygningsmasse, til energifattige forbrugere, til socialt bolig byggeri og til husholdninger, der er ramt af dilemmaet med delte incitament, samtidig med at der tages hensyn til prisoverkommelighed. For yderligere at støtte de nødvendige forbedringer af deres nationale lejebolig masse bør medlemsstaterne overveje at indføre eller fortsat at anvende krav om en vis grad af energimæssig ydeevne for udlejningsejendomme i overensstemmelse med energiattesterne.

(10) Ifølge Kommissionens konsekvensanalyse bliver der behov for en gennemsnitlig årlig renoveringsprocent på 3 % for at nå Unionens ambitioner med hensyn til energieffektivitet på en omkostningseffektiv måde. I betragtning af at hver gang energibesparelserne øges med 1 %, mindskes gasimporten med 2,6 %, er klare ambitioner for renovering af den eksisterende bygningsmasse yderst vigtige. Derfor vil en indsats for at øge bygningers energimæssige ydeevne bidrage aktivt til Unionens uafhængighed på energiområdet, og vil desuden have et stort potentiale for jobskabelse i Unionen, særlig blandt små og mellemstore virksomheder. I den forbindelse bør medlemsstaterne tage hensyn til behovet for en klar forbindelse mellem deres langsigtede renoveringsstrategier og relevante initiativer til fremme af kompetenceudvikling og uddannelse inden for bygge- og energieffektivitetssektorerne.

(11) Der bør tages hensyn til behovet for at afhjælpe energifattigdom i overensstemmelse med kriterier, der er fastlagt af medlemsstaterne. Medlemsstaterne har ret til at fastlægge, hvad de betragter som relevante foranstaltninger, når de i deres renoveringsstrategier beskriver de nationale foranstaltninger, der bidrager til at afhjælpe energifattigdom.

(12) Medlemsstaterne kan i deres langsigtede renoveringsstrategier og i forbindelse med planlægning af tiltag og foranstaltninger gøre brug af begreber som tærskelpunkt, dvs. tidspunkter i en bygnings livscyklus, der for så vidt angår omkostningseffektivitet eller driftsforstyrrelser er passende i forhold til gennemførelse af energieffektive renoveringer.

(13) Med hensyn til indendørs luftkvalitet fremgår det af Verdenssundhedsorganisationens retningslinjer fra 2009, at bygninger med en større ydeevne giver beboerne større komfort og velvære og forbedrer sundheden. Kuldebroer, utilstrækkelig isolering og utilsigtede luftstrømme kan resultere i overfladetemperaturer under luftens dugpunkt og i fugt. Det er derfor afgørende at sikre en fuldstændig og homogen isolering af bygningen, herunder altaner, vinduespartier, tage, vægge, døre og gulve, og der bør lægges særlig vægt på at hindre, at temperaturen på bygningens indendørs overflader falder til under dugpunkttemperaturen.

(14) Medlemsstaterne bør støtte opgraderinger af den energimæssige ydeevne i eksisterende bygninger, der bidrager til et sundt indeklima, herunder ved fjernelse af asbest og andre skadelige stoffer, og derved forebygge ulovlig fjernelse af skadelige stoffer og lette overholdelsen af gældende lovgivningsmæssige retsakter som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF ⁽¹⁾ og (EU) 2016/2284 ⁽²⁾.

(15) Det er vigtigt at sikre, at foranstaltninger til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne ikke kun har fokus på klimaskærmen, men omfatter alle relevante elementer og tekniske systemer i en bygning såsom passive elementer, der indgår i passive teknikker, der har til formål at reducere energibehovet til opvarmning eller køling, energi forbruget til belysning og til ventilation og dermed forbedre den termiske og visuelle komfort.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (EUT L 330 af 16.12.2009, s. 28).

⁽²⁾ Gem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

(16) Finansielle mekanismer, incitamenter og mobiliseringen af finansielle institutioner med henblik på energieffektive renoveringer i bygninger bør spille en central rolle i nationale langsigtede renoveringsstrategier og fremmes aktivt af medlemsstaterne. Sådanne tiltag bør omfatte fremme af energieffektivitetsreakkreditlån til certificerede energi effektive renoveringer af bygninger, fremme af offentlige investeringer i en energieffektiv bygningsmasse, f.eks. gennem offentlig-private partnerskaber eller frivillige kontrakter om energimæssig ydeevne, nedbringelse af den oplevede risiko ved en investering, sikring af tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer og støtteinstrumenter som one-stop-shops, der tilbyder integrerede energirenoveringstjenester, samt gennemførelse af andre foranstaltninger og initiativer såsom dem, der er omhandlet i Kommissionens initiativ om intelligent finansiering af intelligente bygninger.

(17) Løsninger baseret på natur, såsom velplanlagt gadebeplantning, grønne tage og vægge, der giver isolering og skygge til bygninger, bidrager til at reducere efterspørgslen efter energi, idet de begrænser behovet for opvarmning og køling og forbedrer en bygnings energimæssige ydeevne.

(18) Forskning i og forsøg med nye løsninger til forbedring af historiske bygningers og steders energimæssige ydeevne bør fremmes, samtidig med at kulturarven beskyttes og bevares.

(19) I forbindelse med nye bygninger og bygninger, der gennemgår større renoveringer, bør medlemsstaterne tilskynde til installation af højeffektive alternative systemer, hvis det er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, samtidig med at der også tages hensyn til forhold vedrørende sunde indendørs klimaforhold, brandsikkerhed og risici vedrørende kraftig seismisk aktivitet, i overensstemmelse med indenlandske sikkerhedsforskrifter.

(20) For at opfylde målene om energieffektivitet for bygninger bør gennemsigtheden af energiattester forbedres ved at sikre, at alle de nødvendige parametre til beregninger, for både attestering og mindstekrav til energimæssig ydeevne, fastsættes og anvendes på en ensartet måde. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger, der sikrer, at eksempelvis ydeevnen for installerede, udskiftede eller opgraderede tekniske bygningsinstallationer så som til rumopvarmning, luftkonditionering eller vandopvarmning dokumenteres med henblik på attestering af bygninger og kontrol af overholdelsen.

(21) Installationen af selvregulerende enheder i eksisterende bygninger til separat regulering af temperaturen i hvert rum, eller, når dette er begrundet, i et angivet opvarmet område af bygningsenheden, bør overvejes, hvor dette er økonomisk muligt, f.eks. hvor omkostningerne i forbindelse hermed udgør under 10 % af de samlede udgifter til de udskiftede varmeproducerende enheder.

(22) Innovation og ny teknologi gør det også muligt for bygninger at støtte den samlede dekarbonisering af økonomien, herunder transportsektoren. Eksempelvis kan bygninger bruges til at fremskynde udviklingen af den infrastruktur, der er nødvendig for intelligent opladning af elektriske køretøjer, og samtidig skabe et grundlag for medlemsstaterne til at anvende bilbatterier som en strømkilde, hvis de ønsker det.

(23) Kombineret med vedvarende energikilders øgede andel af elproduktionen, producerer elektriske køretøjer færre CO₂-emissioner, hvilket fører til bedre luftkvalitet. Elektriske køretøjer er et vigtigt element i overgangen til ren energi baseret på energieffektivitetsforanstaltninger, alternative brændstoffer, vedvarende energikilder og innovative forvaltningsløsninger vedrørende energifleksibilitet. Bygningsreglementer kan anvendes effektivt til indførelse af målrettede krav, der støtter etableringen af opladningsinfrastruktur i beboelsesejendomme og erhvervsbygningers parkeringsanlæg. Medlemsstaterne bør fastlægge

foranstaltninger til forenkling af etableringen af opladningsinfrastruktur med henblik på at fjerne hindringer såsom delte incitament og administrative vanskeligheder, som de enkelte ejere møder, når de forsøger at opsætte en ladestander på deres parkeringsplads.

(24) Kabelføringsinfrastruktur sikrer de rette betingelser for hurtig udrulning af ladestandere, hvis og hvor de er nødvendige. Medlemsstaterne bør sikre udviklingen af elektromobilitet på en afbalanceret og omkostningseffektiv måde. I særdeleshed bør der i forbindelse med større renovering, der berører elektrisk infrastruktur, sørges for relevant installering af kabelføringsinfrastruktur. Medlemsstaterne bør i forbindelse med gennemførelsen af kravene til elektromobilitet i national lovgivning tage behørigt hensyn til potentielle forskelligartede vilkår såsom egen domsret til bygninger og de tilstødende parkeringspladser, offentlige parkeringspladser, der drives af private enheder, og bygninger, der har både en beboelses- og erhvervsmæssig funktion.

(25) Hvis infrastrukturen er etableret, vil det mindske udgifterne til opsætning af ladestandere for de enkelte ejere og sikre, at brugere af elektriske køretøjer har adgang til ladestandere. Fastsættelse af krav til elektromobilitet på EU-plan vedrørende forberedelse af parkeringspladser og opsætning af ladestandere er en effektiv metode til at fremme elektriske køretøjer i nærmeste fremtid og samtidigt gøre den videre udvikling mulig til en lavere pris på mellem langt til langt sigt.

(26) Når medlemsstaterne fastsætter deres krav til opsætning af et mindste antal ladestandere i erhvervsbygninger med mere end 20 parkeringspladser, som skal gælde fra 2025, bør de tage hensyn til de relevante nationale, regionale og lokale forhold, samt mulige forskelligartede behov og omstændigheder på grundlag af areal, bygningstypologi, dækning med offentlig transport og andre relevante kriterier for at sikre den forholdsmæssige og passende udrulning af ladestandere.

(27) Nogle særligt sårbare geografiske områder kan imidlertid have særlige problemer med at opfylde disse krav om elektromobilitet. Dette kan være tilfældet for regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) på grund af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal og deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold samt mikroisolerede systemer, hvis elnet måske skal udvikles for at kunne klare en yderligere elektrificering af lokal transport. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at anvende kravene om elektromobilitet. Uanset denne undtagelse kan elektrificering af transporten være et vigtigt redskab til håndtering af de problemer med luftkvalitet eller forsyningssikkerhed, som de nævnte regioner og systemer ofte står over for.

(28) Når medlemsstaterne anvender de krav til elektromobilitetsinfrastruktur, der fremgår af ændringerne til direktiv 2010/31/EU som fastsat i nærværende direktiv, bør de overveje behovet for en samlet og sammenhængende byplanlægning samt fremme af alternative, sikre og bæredygtige transportformer og deres understøttende infrastruktur, f.eks. gennem en særlig parkeringsinfrastruktur, der tager hensyn til elektriske cykler og til køretøjer til bevægelseshæmmede personer.

(29) Dagsordnerne for det digitale indre marked og energiunionen bør være afstemt efter hinanden og tjene fælles mål. Digitaliseringen af energisystemet er hurtigt ved at ændre energilandskabet, fra integrationen af vedvarende ener gikilder til intelligente net og bygninger, som er klar til installationer med intelligente funktioner. Med henblik på at digitalisere byggesektoren er Unionens konnektivitetsmål og ambitioner med hensyn til etableringen af kommunikationsnet med høj kapacitet vigtige for intelligente boliger og godt opkoblede samfund. Der bør gives målrettede incitament til at fremme systemer, der er intelli-

gensparate, og digitale løsninger i det bebyggede miljø. Dette giver nye muligheder for energibesparelser ved at give forbrugerne mere nøjagtige oplysninger om deres forbrugs mønstre og ved at give systemoperatøren mulighed for at styre nettet mere effektivt.

(30) Indikatoren for intelligensparathed bør anvendes til at måle bygningers evne til at udnytte informations- og kommunikationsteknologi og elektroniske systemer med henblik på at tilpasse driften af bygningerne til beboernes og nettets behov samt til at forbedre energieffektiviteten og den samlede ydeevne af bygninger. Indikatoren for intelligensparathed bør øge bygningsejeres og beboeres bevidsthed om værdien af bygningsautomatisering og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer og bør skabe tillid hos beboere, hvad angår de reelle besparelser som følge af nævnte nye forbedrede funktioner. Anvendelse af ordningen for vurdering af bygningers intelligensparathed bør være frivillig for medlemsstaterne.

(31) For at tilpasse direktiv 2010/31/EU til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere nævnte direktiv ved at etablere definitionen på indikatoren for intelligensparathed og en metode til dens beregning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU, som ændret ved nærværende direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de nærmere betingelser for etableringen af en frivillig fælles EU-ordning for vurdering af bygningers intelligensparathed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.

(33) For at sikre at finansielle foranstaltninger vedrørende energieffektivitet anvendes bedst muligt i forbindelse med bygningsrenovering, bør de sammenkædes med kvaliteten af renoveringsarbejdet i lyset af de planlagte eller opnåede energibesparelser. De pågældende foranstaltninger bør derfor sammenkædes med ydeevnen for det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, med installatørens certificerings- eller færdighedsniveau, med et energisyn eller med de forbedringer, der er opnået som følge af renoveringen, og som bør vurderes ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen, ved hjælp af standardværdier eller ved en anden gennemsigtig og forholdsmæssig metode.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(34) De nuværende uafhængige kontrolsystemer for energiattester kan anvendes til kontrol af overholdelse og bør styrkes for at sikre, at attesterne er af god kvalitet. Når det uafhængige kontrolsystem for energiattester suppleres af en frivillig database, som går videre end kravene i direktiv 2010/31/EU som ændret ved nærværende direktiv, kan det anvendes med henblik på kontrol af overholdelsen og til at levere statistiske oplysninger om den regionale eller nationale bygningsmasse. Høj kvalitetsdata om bygningsmassen er nødvendige og kan til dels genereres ud fra de databaser, som næsten alle medlemsstater er i færd med at udvikle og forvalte for energiattester.

(35) Ifølge Kommissionens konsekvensanalyse blev bestemmelser vedrørende eftersyn af varme- og klimaanlæg vurderet til at være ineffektive, fordi de ikke i tilstrækkelig grad sikrede nævnte tekniske anlægs oprindelige og fortsatte ydeevne. Selv billige energieffektive tekniske løsninger med meget korte tilbagebetalingstider, såsom hydraulisk afbalancering af varmeanlægget og monteringen eller udskiftningen af termostatventiler, overvejes ikke i tilstrækkelig grad i dag. Bestemmelserne vedrørende eftersyn bør ændres for at sikre bedre eftersynsresultater. Nævnte ændringer bør have fokus på eftersyn af centralvarmeanlæg og klimaanlæg, herunder når de er kombineret med ventilationsanlæg. Nævnte ændringer bør udelukke små varmeanlæg såsom elektriske varmeovne og brændeovne, når de ligger under tærsklen for eftersyn i henhold til direktiv 2010/31/EU som ændret ved nærværende direktiv.

(36) Ved udførelsen af eftersyn og for at opnå de tilsigtede forbedringer i bygningers energimæssige ydeevne i praksis bør målet være at forbedre den faktiske energimæssige ydeevne af varmeanlæg, klimaanlæg og ventilationsanlæg under reelle driftsforhold. Sådanne anlægs faktiske ydeevne er styret af energiforbruget under dynamisk varierende typiske eller gennemsnitlige driftsforhold. Disse forhold kræver for det meste kun en del af den nominelle effekt kapacitet, og derfor bør eftersyn af varmeanlæg, klimaanlæg og ventilationsanlæg omfatte en vurdering af udstyrets relevante kapacitet til at forbedre anlæggenes ydeevne under varierende forhold, f.eks. driftsbetingelser ved delvis belastning.

(37) Bygningsautomatisering og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer har vist sig at være en effektiv erstatning for eftersyn, navnlig når det gælder store installationer, og rummer et stort potentiale til at levere omkostningseffektive og betydelige energibesparelser både for forbrugere og virksomheder. Montering af sådant udstyr bør betragtes som værende det mest omkostningseffektive alternativ til eftersyn i store erhvervs bygninger og ejendomme, der består af flere lejligheder og har en størrelse, som muliggør en tilbagebetalingsperiode på under tre år, da det gør det muligt at reagere på de leverede oplysninger og derved sikre energibesparelser over tid. For små installationer bør installatørernes dokumentation for systemets ydeevne støtte kontrollen med overholdelsen af de mindstekrav, der er fastsat for alle tekniske bygningsinstallationer.

(38) Medlemsstaternes nuværende mulighed for at vælge foranstaltninger baseret på rådgivning som et alternativ til eftersyn af varmeanlæg, klimaanlæg, kombinerede varme- og ventilationsanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg skal bevares, forudsat at det i en rapport forelagt Kommissionen er blevet dokumenteret, at virkningen svarer til virkningen af eftersyn før anvendelsen af disse foranstaltninger.

(39) Indførelsen af ordninger for regelmæssigt eftersyn af varme- og klimaanlæg i henhold til direktiv 2010/31/EU indebærer betydelige administrative og finansielle investeringer for medlemsstaterne og den private sektor, herunder for uddannelsen og godkendelsen af eksperter, kvalitetssikring og -kontrol såvel som omkostningerne ved eftersyn. Medlemsstater, der har truffet de nødvendige foranstaltninger til at etablere regelmæssige eftersyn, og som har indført effektive eftersynsordninger, kan finde det hensigtsmæs-

sigt at videreføre de pågældende ordninger, herunder for mindre varme- og klimaanlæg. I så fald bør medlemsstaterne ikke have pligt til at meddele disse strengere krav til Kommissionen.

(40) Uden at dette berører medlemsstaternes valg, hvad angår anvendelsen af sættet af standarder vedrørende bygningsenergimæssige ydeevne, udarbejdet under Kommissionens mandat M/480 til Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), vil anerkendelsen og udbredelsen af disse standarder i medlemsstaterne få en positiv indvirkning på gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU som ændret ved nærværende direktiv.

(41) I Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318⁽¹⁾ om næsten energineutrale bygninger blev det beskrevet, hvordan gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU samtidigt kunne sikre omdannelsen af bygningsmassen og overgangen til en mere bæredygtig energiforsyning, der også støtter strategien for opvarmning og køling. For at sikre en korrekt gennemførelse bør de generelle rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne ajour føres, og der bør tilskyndes til en forbedret ydeevne af klimaskærme, understøttet af det arbejde, der er udført af CEN under mandat M/480 fra Kommissionen. Medlemsstaterne kan vælge at gå videre ved at indføre yderligere numeriske indikatorer, f.eks. for hele bygningens samlede energiforbrug eller drivhusgasemissioner.

(42) Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte mere ambitiøse krav til energimæssig ydeevne for bygninger og for bygningsdele, så længe sådanne krav er forenelige med EU-retten. Det er i overensstemmelse med målene i direktiv 2010/31/EU og 2012/27/EU, at nævnte krav under visse omstændigheder kan begrænse installationen eller brugen af produkter, der er omfattet af anden gældende EU-harmoniseringslovgivning, forudsat at sådanne krav ikke udgør en urimelig markedshindring.

(43) Målet for dette direktiv, nemlig at reducere den mængde energi, der er nødvendig for at dække den energiefter spørgsel, som er forbundet med den typiske brug af bygninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den garanterede sammenhæng, hvad angår fælles målsætninger, forståelse og politisk vilje, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(44) Dette direktiv respekterer fuldt ud medlemsstaternes særlige nationale forhold og forskelle og deres beføjelser i overensstemmelse med artikel 194, stk. 2, i TEUF. Endvidere er formålet med dette direktiv at gøre det muligt at dele bedste praksis for at lette overgangen til en yderst energieffektiv bygningsmasse i Unionen.

(45) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽²⁾ forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv anser lovgiveren fremsendelse af sådanne dokumenter for at være begrundet.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318 af 29. juli 2016 om retningslinjer for fremme af næsten energineutrale bygninger og bedste praksis for at sikre, at alle nye bygninger er næsten energineutrale senest i 2020 (EUT L 208 af 2.8.2016, s. 46).

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(46) Direktiv 2010/31/EU og 2012/27/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2010/31/EU

I direktiv 2010/31/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 ændres således:

a) nr. 3) affattes således:

»3) »teknisk bygningsinstallation«: teknisk udstyr til en bygnings eller bygningsenheds rumopvarmning, rumkøling, ventilation, varmt brugsvand, indbygget belysning, automatisering og kontrol, elproduktion på stedet eller en kombination heraf, herunder sådanne installationer, der anvender energi fra vedvarende energikilder«

b) følgende nummer indsættes:

»3a) »byggningsautomatiserings- og -kontrolsystem«: et system, der omfatter samtlige produkter, software og ingeniørtjenester, der kan understøtte energieffektiv, økonomisk og sikker drift af tekniske bygningsinstallationer gennem automatisk kontrol og ved at lette den manuelle forvaltning af nævnte tekniske bygningsinstallationer«

c) følgende numre indsættes:

»15a) »varmeanlæg«: en kombination af de komponenter, der er nødvendige for at sikre en form for behandling af indeluften, hvorved temperaturen øges

15b) »varmeproducerende enhed«: den del af et varmeanlæg, der producerer nyttevarme ved hjælp af en eller flere af følgende processer:

a) forbrænding af brændsel i for eksempel en kedel

b) jouleeffekten i varmelegemerne i et elektrisk modstandsopvarmningssystem

c) optagelse af varme fra den omgivende luft, udsugningsluft eller en vand- eller jordvarmekilde ved hjælp af en varmepumpe

15c) »kontrakt om energimæssig ydeevne«: kontrakt om energimæssig ydeevne som defineret i artikel 2, nr. 27), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).«

d) Følgende nummer tilføjes:

»20) »mikroisoleret system«: et mikroisoleret system som defineret i artikel 2, nr. 27), i Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 2009/72/EF (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Langsigtet renoveringsstrategi

1. Hver medlemsstat opstiller en langsigtet renoveringsstrategi for støtte til renovering af den nationale masse af såvel offentlige som private beboelsesejendomme og erhvervsbygninger med henblik på at gøre den til en yderst energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse senest i 2050 og lette den omkostningseffektive omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger. Hver langsigtet renoveringsstrategi skal forelægges i overensstemmelse med de gældende planlægnings- og indberetningsforpligtelser og skal omfatte:

a) en oversigt over den nationale bygningsmasse, efter omstændighederne baseret på statistisk stikprøveudtagning og forventet andel af renoverede bygninger i 2020

b) kortlægningen af omkostningseffektive renoveringsmetoder af relevans for bygningstypen og klimazonen, even

tuelt under hensyntagen til de potentielle relevante tærskelpunkter af en bygnings levetid

c) politikker og foranstaltninger, der skal fremme omkostningseffektive gennemgribende renovering af bygninger, herunder gennemgribende renovering i etaper, og støtte målrettede, omkostningseffektive foranstaltninger og renoveringer, f.eks. ved indførelse af en frivillig ordning for bygningsrenoveringspas

d) en oversigt over politikker og foranstaltninger, der er målrettet de mindst energieffektive segmenter i den nationale bygningsmasse, dilemmaer med delte incitament og markedssvigt, og en oversigt over relevante nationale foranstaltninger, der bidrager til at afhjælpe energifattigdom

e) politikker og foranstaltninger, der er målrettet alle offentlige bygninger

f) en oversigt over nationale initiativer til fremme af intelligente teknologier og godt opkoblede bygninger og samfund såvel som færdigheder og uddannelse inden for bygge- og energieffektivitetssektoren, og

g) et evidensbaseret skøn over forventede energibesparelser og mere generelle fordele, f.eks. hvad angår sundhed, sikkerhed og luftkvalitet.

2. Hver medlemsstat fastsætter i sin langsigtede renoveringsstrategi en køreplan med foranstaltninger og inden landsk fastsatte målbare indikatorer for fremskridt for - med henblik på det langsigtede mål for 2050 om at reducere drivhusgasemissionerne i Unionen med 80-95 % i forhold til 1990 - at sikre en yderst energieffektiv og dekarboni seret national bygningsmasse og at lette den omkostningseffektive om-dannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger. Køreplanen skal indeholde vejledende delmål for 2030, 2040 og 2050 og redegøre for, hvordan de bidrager til at nå Unionens energieffektivitetsmål i overensstemmelse med direktiv 2012/27/EU.

3. For at støtte mobiliseringen af investeringer i den renovering, der er nødvendig for at nå målene i stk. 1, letter medlemsstaterne adgangen til passende mekanismer til:

a) sammenlægningen af projekter, herunder gennem investeringsplatforme eller -grupper og gennem konsortier af små og mellemstore virksomheder, for at sikre investoradgang såvel som pakkeløsninger til potentielle klienter

b) nedbringelsen af den oplevede risiko ved energieffektivitetsaktiviteter for investorer og den private sektor

c) anvendelsen af offentlige midler til at mobilisere yderligere private investeringer eller til at afhjælpe specifikke markedssvigt

d) styring af investeringer hen imod en energieffektiv offentlig bygningsmasse i overensstemmelse med Eurostat

vejledning, og

e) tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer, f.eks. one-stop-shops for forbrugere og energi-rådgivnings

tjenester, for så vidt angår relevante energieffektive renoveringer og finansielle instrumenter.

4. Kommissionen indsamler og udbreder, som minimum til offentlige myndigheder, bedste praksis vedrørende vellykkede offentlige og private finansieringsordninger for energieffektiv renovering såvel som oplysninger om ordninger for sammenlægning af små energieffektivitetsrenoveringsprojekter. Kommissionen kortlægger og udbreder bedste praksis om finansielle incitamenter til renovering fra et forbrugerperspektiv under hensyntagen til forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til omkostningseffektivitet.

5. For at støtte udviklingen af sin langsigtede renoveringsstrategi gennemfører hver medlemsstat en offentlig høring om sin langsigtede renoveringsstrategi forud for indgivelsen af den til Kommissionen. Hver medlemsstat medtager et sammendrag af resultaterne af sin offentlige høring som bilag til den langsigtede renoveringsstrategi.

Hver medlemsstat fastlægger de nærmere vilkår for høring på en inklusiv måde under gennemførelsen af sin langsigtede renoveringsstrategi.

6. Hver medlemsstat medtager oplysningerne om gennemførelsen af sin seneste langsigtede renoveringsstrategi som bilag til sin langsigtede renoveringsstrategi, herunder om de planlagte politikker og foranstaltninger.

7. Hver medlemsstat kan anvende sin langsigtede renoveringsstrategi til at tage højde for brandsikkerhed og risici i forbindelse med kraftig seismisk aktivitet, der påvirker energieffektive renoveringer og bygningers levetid.«

3) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Nye bygninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at nye bygninger opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at benytte højeffektive alternative systemer, hvis sådanne er til rådighed, tages i betragtning, inden byggeriet af nye bygninger går i gang.«

4) Artikel 7, stk. 5, affattes således:

»I forbindelse med bygninger, som gennemgår større renovering, tilskynder medlemsstaterne til at anvende højeffektive alternative systemer, for så vidt dette er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, og tager hensyn til forhold vedrørende sunde indendørs klimaforhold, brandsikkerhed og risici i forbindelse med kraftig seismisk aktivitet.«

5) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Tekniske bygningsinstallationer, elektromobilitet og indikator for intelligensparathed

1. Med henblik på optimering af tekniske bygningsinstallationers energiforbrug fastsætter medlemsstaterne krav til installationer for så vidt angår den samlede energimæssige ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer, der er installeret i eksisterende bygninger.

Kravene til installationer fastsættes for tekniske bygningsinstallationer, som er nye, som udskiftes og som opgraderes, og anvendes for så vidt det er teknisk, økonomisk og funktionelt muligt.

Medlemsstaterne kræver, at nye bygninger, hvis det er teknisk og økonomisk muligt, udstyres med selvregulerende enheder til separat regulering af temperaturen i hvert rum eller, hvis det er begrundet, i et angivet opvarmet område af bygningsenheden. I eksisterende bygninger stilles der krav om installation af sådanne selvregulerende enheder, når varmeproducerende enheder udskiftes, såfremt det er teknisk og økonomisk muligt.

2. For så vidt angår nye erhvervsbygninger og erhvervsbygninger, som gennemgår større renovering, og som har mere end ti parkeringspladser, sikrer medlemsstaterne, at der opsættes mindst én ladestander som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU (*) og etableres kabelføringsinfrastruktur, dvs. rør til elektriske kabler, for mindst hver femte parkeringsplads, for at der på et senere tidspunkt kan opsættes ladestander til elektriske køretøjer, hvor:

a) parkeringsanlægget befinder sig inde i bygningen, og, for større renoveringer, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller bygningens elektriske infrastruktur, eller

b) parkeringsanlægget støder fysisk op til bygningen, og, for større renoveringer, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller parkeringsanlæggets elektriske infrastruktur.

Kommissionen aflægger senest den 1. januar 2023 rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om det potentielle bidrag fra en EU-bygningspolitik i forhold til at fremme elektromobilitet, og foreslår, hvis det er relevant, foranstaltninger i den henseende.

3. Medlemsstaterne fastsætter krav om opsætning af et minimum af ladestander for alle erhvervsbygninger med mere end 20 parkeringspladser senest den 1. januar 2025.

4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende de krav, der er omhandlet i stk. 2 og 3, for bygninger, som ejes og benyttes af små og mellemstore virksomheder som defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF (**).

5. For så vidt angår nye beboelsejendomme og beboelsejendomme, der gennemgår større renovering, og som har mere end ti parkeringspladser, sikrer medlemsstaterne, at der etableres kabelføringsinfrastruktur, dvs. rør til elektriske kabler for hver parkeringsplads, for at der på et senere tidspunkt kan opsættes ladestander til elektriske køretøjer for hver parkeringsplads, hvor:

a) parkeringsanlægget befinder sig inde i bygningen, og, for større renovering, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller bygningens elektriske infrastruktur, eller

b) parkeringsanlægget støder fysisk op til bygningen, og, for større renovering, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller parkeringsanlæggets elektriske infrastruktur.

6. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende stk. 2, 3 og 5 på specifikke kategorier af bygninger, hvor:

a) der i relation til stk. 2 og 5 er indgivet ansøgninger om byggetilladelse eller tilsvarende ansøgninger senest den

10. marts 2021

b) den krævede kabelføringsinfrastruktur ville være afhængig af mikroisolerede systemer, eller hvis bygningerne er beliggende i regionerne i den yderste periferi, som omhandlet i artikel 349 i TEUF, hvis dette ville medføre betydelige problemer for driften af det lokale energisystem og bringe det lokale nets stabilitet i fare

c) omkostningerne til opladnings- og kabelføringsinstallationer overstiger 7 % af de samlede omkostninger ved den større renovering af bygningen

d) en offentlig bygning allerede er omfattet af sammenlignelige krav i henhold til gennemførelsen af direktiv

2014/94/EU.

7. Medlemsstaterne fastlægger foranstaltninger med henblik på at forenkle udrulningen af ladestandere i nye og eksisterende beboelsesejendomme og erhvervsbygninger og håndtere eventuelle reguleringsmæssige hindringer, herunder tilladelses- og godkendelsesprocedurer, uden at dette berører medlemsstaternes ejendoms- og lejeret.

8. Medlemsstaterne overvejer behovet for sammenhængende politikker for bygninger, blød og grøn mobilitet og byplanlægning.

9. Medlemsstaterne sikrer, at når en teknisk bygningsinstallation installeres, udskiftes eller opgraderes, vurderes den samlede energimæssige ydeevne for den ændrede del og, hvor det er relevant, for hele den ændrede installation. Resultaterne dokumenteres og videreformidles til bygningsejeren, således at de forbliver tilgængelige og kan anvendes til kontrol af overholdelsen af de mindstekrav, der er fastsat i henhold til stk. 1, og i forbindelse med udstedelse af energiattester. Uden at dette berører artikel 12, beslutter medlemsstaterne, om de vil kræve, at der udstedes en ny energiattest.

10. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2019 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23, der supplerer dette direktiv ved at fastsætte en frivillig fælles EU-ordning for vurdering af bygningers intelligensparathed. Vurderingen baseres på bygningens eller bygningsenhedens evne til at tilpasse driften til beboerens og elnettets behov og forbedre energieffektiviteten og den samlede ydeevne.

I overensstemmelse med bilag Ia skal den frivillige fælles EU-ordning for vurdering af bygningers intelligensparathed:

a) fastlægge definitionen af indikatoren for intelligensparathed og b) fastlægge en metode til beregning heraf.

11. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2019, og efter høring af relevante interessenter, en gennemførelsesretsakt, der fastsætter de tekniske betingelser for en effektiv gennemførelse af den ordning, der er omhandlet i denne artikels stk. 10, herunder en tidsplan for en uforbindende testfase på nationalt plan, og præciserer, på hvilken måde ordningen er et supplement til de i artikel 11 omhandlede energiattester.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 3.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).

(**) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).«

6) Artikel 10, stk. 6, affattes således:

»6. Medlemsstaterne sammenkæder deres finansielle foranstaltninger til energieffektivitetsforbedringer inden for renovering af bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser, som fastsættes ved hjælp af et eller flere af følgende kriterier:

a) den energimæssige ydeevne for det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, i hvilket tilfælde det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, skal installeres af en installatør med det relevante certifice rings- eller færdighedsniveau

b) standardværdier til beregning af energibesparelser i bygninger

c) de forbedringer, der er opnået som følge af en sådan renovering, ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen

d) resultatet af et energisyn

e) resultatet af en anden relevant, gennemsigtig og forholdsmæssig metode, som viser forbedringen af den energi mæssige ydeevne.

6a. Databaser til energiattester skal gøre det muligt at indsamle data om det målte eller beregnede energiforbrug i de omfattede bygninger, herunder som minimum offentlige bygninger, for hvilke der i henhold til artikel 12 er udstedt en energiattest som omhandlet i artikel 13.

6b. Som minimum aggregerede anonymiserede data, der opfylder EU-krav og nationale krav til databeskyttelse, stilles til rådighed efter anmodning med henblik på statistiske og forskningsmæssige formål og for bygningsejeren.«

7) Artikel 14 og 15 affattes således:

»Artikel 14

Eftersyn af varmeanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssige eftersyn af de tilgænge lige dele af varmeanlæg eller anlæg til kombineret rumopvarmning og ventilation med en nominal nytteeffekt på over 70 kW, som f.eks. varmeproducerende enheder, kontrolsystemer og cirkulationspumpe(r), der anvendes til opvarmning af bygninger. Eftersynet skal omfatte en vurdering af den varmeproducerende enheds effektivitet og dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov, og, hvis det er relevant, tage hensyn til varmeanlæggets eller anlægget til kombineret rumopvarmning og ventilations kapacitet til at optimere ydeevnen under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold.

Hvis der ikke er foretaget ændringer i varmeanlægget eller i anlægget til kombineret rumopvarmning og ventilation eller i bygningens opvarmningsbehov, siden et eftersyn er blevet gennemført i henhold til dette stykke, kan medlems stater vælge at undlade at kræve en ny vurdering af den varmeproducerende enheds dimensionering.

2. Tekniske bygningsinstallationer, der udtrykkeligt er omfattet af et aftalt kriterium for energimæssig ydeevne eller af en kontraktlig ordning om et aftalt niveau for forbedring af energieffektiviteten, f.eks. en kontrakt om energimæssig ydeevne, eller som drives af en driftsansvarlig eller en netoperatør, og som derfor er underlagt foranstaltninger til overvågning af ydeevnen for så vidt angår installationer, er undtaget fra kravene i stk. 1, forudsat at den samlede virkning af en sådan tilgang svarer til virkningen af stk. 1.

3. Som alternativ til stk. 1, og under forudsætning af at den samlede virkning svarer til virkningen af stk. 1, kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre rådgivning til brugerne vedrørende udskiftning af varmeproducerende enheder, andre ændringer af varmeanlægget eller af anlægget til kombineret rumopvarmning og ventilation og alternative løsninger til vurdering af effektiviteten og dimensioneringen af nævnte anlæg.

Inden anvendelse af de i dette stykkes første afsnit omhandlede alternative foranstaltninger dokumenterer hver enkelt medlemsstat i en rapport til Kommissionen ækvivalensen af disse foranstaltningers effekt i forhold til effekten af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

En sådan rapport forelægges i overensstemmelse med gældende planlægnings- og indberetningsforpligtelser.

4. Medlemsstaterne fastsætter de krav, der skal sikre, hvis det er teknisk og økonomisk muligt, at erhvervsbygninger, der har varmeanlæg eller kombinerede rumopvarmnings- og ventilationsanlæg med en nominal nytte effekt på over 290 kW, udstyres med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer senest i 2025.

Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemerne skal være i stand til:

- a) løbende at overvåge, registrere, analysere og give mulighed for at tilpasse energiforbruget
- b) at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske bygningsforvaltning, om mulighederne for at forbedre energieffektiviteten, og
- c) at give mulighed for kommunikation med opkoblede tekniske bygningsinstallationer og andre apparater inde i bygningen og være interoperable med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer beskyttet teknologi, udstyr og producenter.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte krav, der skal sikre, at beboelsesejendomme udstyres med:

- a) funktionen kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet og underretter bygnings

ejere eller -forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og

- b) effektive kontrolfunktioner, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution, lagring og anvendelse af energi.

6. Bygninger, der opfylder kravene i stk. 4 eller 5, er undtaget fra kravene i stk. 1.

Artikel 15

Eftersyn af klimaanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssige eftersyn af de tilgængelige dele af klimaanlæg eller kombinerede klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 70 kW. Eftersynet skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov og, hvis det er relevant, tage hensyn til klimaanlæggets eller det kombinerede klima- og ventilationsanlægs kapacitet til at optimere ydeevnen under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold.

Hvis der ikke er foretaget ændringer i klimaanlægget eller det kombinerede klima- og ventilationsanlæg eller i bygningens kølebehov, siden et eftersyn er blevet gennemført i henhold til dette stykke, kan medlemsstaterne vælge at undlade at kræve en ny vurdering af dimensioneringen af klimaanlægget.

Medlemsstater, der opretholder strengere krav i medfør af artikel 1, stk. 3, er fritaget for pligten til at meddele dem til Kommissionen.

2. Tekniske bygningsinstallationer, der udtrykkeligt er omfattet af et aftalt kriterium for energimæssig ydeevne eller af en kontraktlig ordning om et aftalt niveau for forbedring af energieffektiviteten, f.eks. en kontrakt om energimæssig ydeevne eller som drives af en driftsansvarlig eller en netværksoperatør, og som derfor er underlagt foranstaltninger til overvågning af ydeevnen for så vidt angår installationer, er undtaget fra kravene i stk. 1, forudsat at den samlede virkning af en sådan metode svarer til virkningen af stk. 1.

3. Som alternativ til stk. 1, og under forudsætning af at den samlede virkning svarer til virkningen af stk. 1, kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre rådgivning af brugere vedrørende udskiftning af klima anlæg eller kombinerede klima- og ventilationsanlæg, andre ændringer af klimaanlæg eller kombinerede klima- og ventilationsanlæg og alternative løsninger til vurdering af disse anlægs effektivitet og passende størrelse.

Inden anvendelsen af de i dette stykkes første afsnit omhandlede alternative foranstaltninger dokumenterer hver enkelt medlemsstat i en rapport til Kommissionen ækvivalensen af disse foranstaltningers effekt i forhold til effekten af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

En sådan rapport skal desuden forelægges i overensstemmelse med de gældende planlægnings- og indberetnings

forpligtelser.

4. Medlemsstaterne fastsætter de krav, der skal sikre, hvis det er teknisk og økonomisk muligt, at erhvervsbygninger, der har et klimaanlæg eller et kombineret klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 290 kW, udstyres med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer senest i 2025.

Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemerne skal være i stand til:

- a) løbende at overvåge, registrere, analysere og give mulighed for at tilpasse energiforbruget
- b) at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske bygningsforvaltning, om mulighederne for at forbedre energieffektiviteten, og
- c) at give mulighed for kommunikation med opkoblede tekniske bygningsinstallationer og andre apparater inde i bygningen, og være interoperable med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer af beskyttet teknologi, udstyr og producenter.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte krav, der skal sikre, at beboelsesejendomme udstyres med:

a) funktionen kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet, og underretter bygnings

ejere eller -forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og

b) effektive kontrolfunktioner, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution, lagring og anvendelse af energi.

6. Bygninger, der opfylder kravene i stk. 4 eller 5, er undtaget fra kravene i stk. 1.«

8) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Gennemgang

Kommissionen, bistået af det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 26, gennemgår dette direktiv senest den 1. januar 2026 i lyset af de erfaringer, der er opnået, og de fremskridt, der er gjort, under dets anvendelse, og forelægger om nødvendigt forslag.

Som led i denne gennemgang undersøger Kommissionen, hvordan medlemsstaterne kan anvende integrerede metoder for kvarterer eller bydele i Unionens bygnings- og energieffektivitetspolitik samtidigt med, at det sikres, at alle bygninger opfylder mindstekravene til energimæssig ydeevne, f.eks. ved hjælp af samlede renoveringsplaner, der gælder for en række bygninger i et geografisk område i stedet for en enkelt bygning.

Kommissionen vurderer navnlig behovet for yderligere at forbedre energiattester i overensstemmelse med artikel 11.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Gennemførlighedsundersøgelse

Kommissionen foretager inden 2020 en gennemførlighedsundersøgelse, der belyser mulighederne og tidsaspektet for indførelse af eftersyn af separate ventilationsanlæg og et frivilligt bygningsrenoveringspas, som er et supplement til energiattester, med henblik på at sikre en langsigtet, trinvis renoveringsplan for en bestemt bygning, der er baseret på kvalitetskriterier, i forlængelse af et energisyn og skitserende de relevante foranstaltninger og renoveringer, der kan forbedre den energimæssige ydeevne.«

10) Artikel 20, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaterne oplyser navnlig ejere eller lejere af bygninger om energiattester, herunder om deres formål og målsætning, om omkostningseffektive foranstaltninger og, hvor det er relevant, om finansielle instrumenter med henblik på at forbedre bygningens energimæssige ydeevne og om udskiftning af kedler til fossile brændsler med mere bæredygtige alternativer. Medlemsstaterne giver oplysningerne ved hjælp af tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer såsom renoveringsrådgivning og one-stop-shops.«

11) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, 8 og 22, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, 8 og 22 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, 8 eller 22 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

12) Artikel 24 og 25 udgår.

13) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
 2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
 3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.«
- 14) Bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2012/27/EU

Artikel 4 i direktiv 2012/27/EU affattes således:

»Artikel 4

Renovering af bygninger

En første version af medlemsstaternes langsigtede strategi for tilvejebringelse af investeringer i renovering af den nationale masse af både offentlige og private beboelses- og erhvervsjendomme offentliggøres senest den 30. april 2014 og ajourføres derefter hvert tredje år og forelægges Kommissionen som led i de nationale energieffektivitetshandlingsplaner.«

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. marts 2020. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2010/31/EU eller 2012/27/EU gælder som henvisninger til nævnte direktiver som ændret ved nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG

I bilagene til direktiv 2010/31/EU foretages følgende ændringer:

1) Bilag I ændres således:

a) Punkt 1 affattes således:

»1. En bygnings energimæssige ydeevne bestemmes på grundlag af beregnet eller faktisk energiforbrug og skal afspejle typisk energiforbrug til rumopvarmning, rumkøling, varmt brugsvand, ventilation, indbygget belysning og andre tekniske bygningsinstallationer.

En bygnings energimæssige ydeevne udtrykkes ved en numerisk indikator for primærenergiforbrug i kWh/ (m²/år) med henblik på både energiattestering og opfyldelse af mindstekravene til energimæssig ydeevne. Den metode, der anvendes til at bestemme en bygnings energimæssige ydeevne, skal være gennemskuelig og åben for innovation.

Medlemsstaterne beskriver deres nationale beregningsmetoder i henhold til de nationale bilag til de overordnede standarder, dvs. ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1, and 52018-1, der er udarbejdet i medfør af mandat M/480 givet til Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN). Denne bestemmelse udgør ikke en retlig kodifikation af disse standarder.«

b) Punkt 2 affattes således:

»2. Energibehovet til rumopvarmning, rumkøling, varmt brugsvand, ventilation, belysning og andre tekniske bygningsinstallationer beregnes for at optimere de niveauer for sundhed, indendørs luftkvalitet og komfort, der er defineret af medlemsstaterne på nationalt eller regionalt plan.

Beregningen af primærenergi baseres på primærenergifaktorer eller vægtningsfaktorer pr. energibærer, der kan baseres på nationale, regionale eller lokale årlige, og eventuelt også sæsonbestemte eller månedlige, vægtede gennemsnit eller på mere specifikke oplysninger for individuelle lokale anlæg.

Primærenergifaktorerne eller vægtningsfaktorerne defineres af medlemsstaterne. Ved anvendelsen af nævnte faktorer til beregning af den energimæssige ydeevne sikrer medlemsstaterne, at klimaskærmens optimale energimæssige ydeevne tilstræbes.

Ved beregningen af primærenergifaktorerne med henblik på beregning af bygningers energimæssige ydeevne kan medlemsstaterne tage højde for vedvarende energikilder, som leveres ved hjælp af energibæreren, og vedvarende energikilder, der produceres og anvendes på stedet, forudsat at det sker på et ikkediskriminerende grundlag.«

c) Følgende punkt indsættes:

»2a. Medlemsstaterne kan, for at udtrykke en bygnings energimæssige ydeevne, definere yderligere numeriske indikatorer for det samlede ikkevedvarende og vedvarende primærenergiforbrug og for drivhusgasemissioner produceret i kg CO₂/(m²/år).«

d) Punkt 4, indledningen, affattes således:

»4. Den positive virkning af følgende forhold tages i betragtning:«

2) Følgende bilag indsættes:

»*BILAG Ia*

Fælles generel ramme for vurdering af bygningers intelligensparathed

1. Kommissionen fastsætter definitionen af indikatoren for intelligensparathed og en metode til dens beregning for at kunne vurdere en bygnings eller bygningsenheds kapacitet til at tilpasse driften til beboerens og nettets behov og for at kunne forbedre energieffektiviteten og den samlede ydeevne.

Indikatoren for intelligensparathed skal omfatte funktioner til sikring af øgede energibesparelser, bedre benchmarking og større fleksibilitet samt bedre funktionalitet og kapacitet som følge af mere indbyrdes forbundet og intelligent udstyr.

Metoden skal tage højde for en række funktionaliteter, herunder intelligente målere, bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, selvregulerende enheder til reguleringen af den indendørs lufttemperatur, indbyggede husholdningsapparater, ladestanderer til elektriske køretøjer, energilagring og detaljerede funktioner for og interoperabilitet af nævnte funktionaliteter, såvel som fordele for de indendørs klimaforhold, energieffektiviteten, ydeevneniveauerne og den muliggjorte fleksibilitet.

2. Metoden skal bygge på tre nøglefunktioner vedrørende bygningen og dens tekniske bygningsinstallationer:

a) evnen til at opretholde ydeevnen med hensyn til energi og bygningens drift gennem tilpasning af energiforbruget, f.eks. gennem anvendelsen af energi fra vedvarende kilder

b) evnen til at tilpasse driftsmåden til beboerens behov under behørig hensyntagen til brugervenligheden, opret

holdelsen af sunde indendørs klimaforhold og evnen til at rapportere om energiforbruget, og

c) fleksibiliteten i en bygnings samlede efterspørgsel efter elektricitet, herunder dens evne til at give mulighed for aktiv og passiv såvel som implicit og eksplicit efterspørgselsreaktion, for så vidt angår nettet, f.eks. ved hjælp af fleksibilitet og kapacitet til belastningsomfordeling.

3. Metoden kan endvidere tage hensyn til følgende:

a) interoperabilitet mellem systemer (intelligente målere, bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, indbyggede husholdningsapparater, selvregulerende enheder til reguleringen af den indendørs lufttemperatur i bygningen og indendørs luftkvalitetssensorer og ventilationer) og

b) eksisterende kommunikationsnets positive indflydelse, især eksistensen af højhastighedsforberedt fysisk infrastruktur i bygningen såsom den frivillige mærkning »bredbåndsforberedt« og eksistensen af et adgangspunkt for flerfamiliehuse i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU (*).

4. Metoden må ikke have negativ indvirkning på eksisterende nationale energiattestordninger og skal bygge på beslægtede initiativer på nationalt plan, idet der tages hensyn til princippet om beboernes ejerskab,

database skyttelse, privatliv og sikkerhed i overensstemmelse med relevant EU-ret om databeskyttelse og privatlivets fred samt de bedste, tilgængelige teknikker til cybersikkerhed.

5. Metoden skal angive det mest hensigtsmæssige format for indikatorparameteren for intelligensparathed, der skal være enkel, gennemsigtig og let forståelig for forbrugere, ejere, investorer og deltagere på markedet for efter spørgselsreaktion.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (EUT L 155 af 23.5.2014, s. 1).«

3) Bilag II ændres således:

a) Punkt 1, første afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder eller de organer, til hvilke de kompetente myndigheder har uddelegeret ansvaret for at gennemføre systemet for uvildig kontrol, udtager en stikprøve af alle årligt udstedte energiattester og kontrol lerer disse attester. Stikprøven skal være af en tilstrækkelig størrelse for at sikre statistisk signifikante resultater med hensyn til overholdelse.«

b) Følgende punkt tilføjes:

»3. Når der tilføjes oplysninger til en database, skal de nationale myndigheder have mulighed for at se, hvem der har tilføjet oplysningerne, med henblik på overvågnings- og kontrolformål.«

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1178 af 23. september 2016, som ændret ved lov nr. 734 af 8. juni 2018, § 35 i lov nr. 1711 af 27. december 2018 og § 3 i lov nr. 368 af 9. april 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 C indsættes:

»§ 4 D. Boligministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med nybyggeri samt ved bestående bygninger, jf. stk. 2, skal etableres ladestandere til elektriske køretøjer og foretages forberedelse til etablering af sådanne ladestandere.

Stk. 2. Reglerne fastsat efter stk. 1 kan alene omfatte:

- 1) Bestående bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, med mindst 20 parkeringspladser.
- 2) Ombygninger af bygninger med mindst 10 parkeringspladser.
- 3) Nybyggeri med mindst 10 parkeringspladser.

§ 4 E. Boligministeren kan fastsætte regler om, at der i bestående bygninger, der ikke er beboelsesbygninger, skal etableres bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer til styring af de tekniske systemer i bygningen, såfremt etableringen er omkostningseffektiv.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.